UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri tres

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Fides est principiu[m] ineund[a]e cu[m] deo amiciti[a]e ca.iiii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Visual Library

graduz acceptãtur. Et queãdmodũ in magna domo, q̃uis oẽs pa‐
trifamilias grati ſint, ſoliti tñ liberi ſunt heredes, ſic et in mũdo oẽs
deo grati ſunt, nõ tamen oẽs Chriſti coheredes, ſʒ illi tm̃, in quibus
eſt fides nõ ocioſa, nõ extincta, ſed operatione accẽſa, futuri ſunt.

Q̃d fides ẽ pncipiũ ineũde cũ deo amicitię C. iiij

QUod hõ deo placere incipiat, et ſi oĩʒ virtutuʒ ẽ officiũ, maxi‐
mei eſt tñ fidei attributuʒ, ppterea dicitur accedẽteʒ ad deuʒ
oportet credere, et ſine fide impoſſibile eſt placere Deo, cuiꝰ rei rõneʒ
hãc aſſignaueriʒ, amat deꝰ hoĩeʒ tanq̃ʒ ſibi ſiĺeʒ. Ceteris animãtibꝰ
pfectuʒ et tanq̃ʒ ſuuʒ in terra vicariuʒ, imo vt terrenũ quendã deuʒ
cuʒ quo videt partitꝰ imperiuʒ, iuxta illud. Coelũ coeli domino. ter
raʒ ãt dedit filiĳs hominuʒ, at quoniã dei natura eſt bonitas, ſicut ſo
lis natura ẽ claritas, queãdmoduʒ ſol nũq̃ʒ illumiare, ſic deꝰ bñface
re nũq̃ʒ ceſſat, cogitat ergo hoĩeʒ ex t̃reno facere coeleſtẽ, ⁊ ppterea q̃
dã inter eos opꝰ eſt cõmercio, et arcana quadaʒ admonitione ac diſci
plina ſecretiore, q̃ veluti q̃daʒ coeleſti ſemine, iã pcepta pdetentim
incipiat trãſformari, et quaſi diuineſcere, intuendũ ãt credere opor‐
tet inſtituẽri, diſciplinę em̃ ſunt de occultis, ⁊ iſta pcipue. neq̃ʒ .n. eſt
ex mathematicis, q̃s dicũt Peripatetici pmuʒ certitudĩs gradũ vſur
pare, diſciplĩa hęc eſt de ignotis, de remotis nõ minꝰ ab intellectu q̃ʒ
a ſenſu, q̃d .n. remouet a ianua, remouet a domo, at ianua ĩtellectꝰ eſt
ſenſus, qꝛ (teſte Ariſto.) nihil eſt in intellectu q̇n priꝰ fuerit ⁊ in ſen‐
ſu. At ĩ his quę latẽt ſenſuʒ ⁊ ĩtellectũ, qꝛ ſciã deficit, opinio nõ ſuf‐
ficit, currendũ ad fideʒ, quę vt habeat captiuãdus ẽ intellectꝰ, ⁊ vin
culo quodam alligãdus, qd̕ vocatur docẽtis autoritas, hoc vinculo
aſtrictus quaſi capiſtro, equus ſub Dei diſciplina pſeuerat, donec et
ſpe et charitate veſtitus, oẽʒ accipiat p coeleſti militia cõmeatum,
Exẽplo Abrahę pbauit hoc Paulꝰ. neq̃ʒ eniʒ Abrahã ex legis ob‐
ſeruatiõe, aut ex circũciſione, q̃ nondũ erãt, ſed ex ſola fidei creduli‐
tate, tantã ĩiuit cũ Deo amicitiaʒ, vt eiꝰ elegerit de q̃ Chriſtus naſce
retur, vnã familiã. Vñ ſcriptuʒ ẽ. Credidit Abraham deo, et repu‐

ſtatuz ei ad iuſticiã. Rõ probabilis facit opinionẽ. Cauſaꝝ cognitio
ſciam, dei autez autoritas fidez.

¶ De fidei progenie. ſpe et charitate. ¶ Ca. v

Fides duas peperit filias, mortalez vnaz, alteraz immortalez
Spes mortalis eſt. Charitas ĩmortalis quę ſic ex fide oriun
tur, vt ex viſu ſcia; neqꝫ eñ ſperari aut amari poſſunt q̃ neſciuntur.
Spes ⁊ charitas in amore cõſiſtunt, et ambę ſunt habit⁹ rationalis
appetitus, q̃ volũtas dicitur, ãbę circa idem intẽtę, eodez fere opere
exercẽtur amãt enim ambę ⁊ idem, ſed nõ eodem mõ proſequuntur
Spes premiũ reſpicit, charitas bonitatẽ. Spes erat quę dicebat.
Inclinaui cor meuz ad faciendas iuſtificatiões tuas in eternuz prop/
ter retributiõem, charitas retributionẽ nõ reſpicit, amat liberaliter,
et mercedis reſpectu nõ habito, ⁊ nihil ſollicita ꝓ pręmio bona coe/
leſtia, quę nec oculus vidit nec auris audiuit; nec in cor hoĩs aſcẽde/
rũt, nec per ſciam capi; nec ꝑ opinionẽ ſic ꝑſuaderi valẽt, vt ſperentur
Coeluz enim ſine fide q̃s ſperauerit: neqꝫ etiã vt diligãtur, diligi aũt
voco q̃d nõ ſoluz aĩo complectamur, ſed operatiõe, nõ habet opinio
quoqꝫ ꝓſequamur, q̃ ardẽs et efficax amor appellat. De credẽdis er/
go ſciẽtia non habetur opinio nõ ſufficit, fides (quę inter vtrãqꝫ ſita
eſt, habet enim firmitatem cuz ſcientia, et obſcuritatez cum opinio/
ne cõem, cuz ſit in ęnigmate) ſufficit ad ea ꝑſuadenda, q̃ ſperari de/
bẽt et amari. Et quaten⁹ firma eſt, adheſio ẽ eaten⁹ immortalis, q̃te
nus ꝟo obſcura eſt, mortalis eſt, cuz eñ facie ad faciez Deuz videbi/
mus om̃is tollet perplexitas, om̃is incertitudo, om̃is obſcuritas, et
reliquię fidei trãſeuntis in ſcientiã iſtę ſuperũt. Nõ miruz ergo ſi ex
matre, q̃ ex duplici ↄſtat natura duaꝝ naturarũ filię ꝓcreent, morta
lis. ſ. et ĩmortalis, nã aliter fieri nec debuit forte nõ potuit, optz eñ
ſil'ez eſſe parẽtibus ꝓtuz. ⁊ efficiẽs om̃e ſolicituz eſt, vt ſibi quoad pt
affectum aſſimilet, ſed qui fieri poteſt inquies, vt ex imperfecta mrẽ
(naz mancum et imꝑfectuz q̃d eſt fides) gñetur charitas, q̃ matrem
ac ſororez dignitate ꝓcellat, ipa nanqꝫ Paulo atteſtãte non occidit.